

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

P. Abbati Praemonstrat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

EPISCOPO, DECANO,
& Archidiacono Sueffonen.

Epist. 201.
Vt ob turpe &
illicitum iura-
mentum puni-
tur, nec tamen
servare debeat.

Significavit nobis dilectus filius Ab-
bas sancti Eligij Noviomen. quòd
cum olim monasterium sancti Eligij Ab-
batis esset regimine destitutum, omnes
fratres ipsius monasterij de substituendi
Abbatis electione tractantes, sacramen-
to firmarunt quòd quicumque assumere-
tur ad officium abbatiae, tres tantum
Obedientias modicas & exiles in manu
sua teneret, singulos monachos insti-
tuens in singulis reliquarum. Postmo-
dum autem in Abbatem assumptus, cum
quosdam monachos ratione suorum ex-
cessuum à concessis sibi Obedientiis in-
tenderet amovere, aliis resistentibus non
solum eos Obedientiis non privavit, im-
mo potius servato priori juramento in
veritatis verbo promisit quòd nullum
de cetero, nisi de consilio & assensu duo-
rum Obedientiarum & trium vel plu-
rium aliorum, concessa sibi Obedientia
spoliaret, nec ad venerabilem fratrem
nostrum Remen. Archiepiscopum sanctae
Sabinæ Cardin. nec ad apostolicæ
sedis audientiam appellaret super injuriis
quæ sibi à monachis inferrentur. Qui
tamen postmodum de consilio quorundam
monachorum, licet non habito
præfato numero, Præpositum ejusdem
monasterij ab officio suo amovit, in quo
minus utiliter ministrabat. Quia igitur
hæc sub dissimulatione transire non pos-
sumus, nec debemus; discretioni vestræ
per apostolica scripta mandamus, qua-
tenus si vobis constiterit de prædictis,
tam Abbati quàm monachis pœnam de-
bitam infligatis, & imposta eis de læ-
sione fidei pœnitentia competentem, quòd
illicite juraverit, eos cogatis appellatio-
ne remota nullatenus observare. Quòd
si omnes &c. tu frater Episcopo &c. Da-
tum ut supra, Idibus Maij.

P. ABBATI PRÆMONSTRAT.

Epist. 202.
Vt dissoluti ac-
que rebelles
monachi puni-
antur, servan-
tisque mona-
stica disciplina.

Inter cetera desideria cordis nostri
& hominis interioris affectus, hoc
præter divinam gratiam quasi præcipuè
affectamus, ut temporibus nostris me-
lius religio Christiana proficiat, & insti-
tuta regularia per nos de die in diem am-
plius convalescant. Multum enim Chri-
stianæ fidei deperirer, si rigor monasti-
cæ ac canonicæ disciplinæ enervaretur
per incuriam Prælatorum, aut dissolve-

retur (quod absit) per negligentiam no-
stram, qui tenemur errata corrigere &
beneacta fortius roborare. Accepimus
siquidem quòd cum Petrus Rufus, Rai-
naldus de Ribemonte, Iohannes de Le-
eris, Arnulfus Delier Canonici sancti
Martini Laudunen. contra Abbatem
suum nequiter conjurassent, & cum su-
per dilapidatione domus nixi fuissent
multipliciter infamare, qui eam pro ma-
jori parte relevaverat ab onere debito-
rum, detecta eorum malitia per fratres
qui exteriores Obedientias procurabant,
ipso censuisti per abbatias Præmonstra-
ten. ordinis dividendos. Verùm ipsi cor-
rectionem tuam nullatenus admitten-
tes, immo iniquitate iniquitati addita
hoc fecerunt ut quidam eorum fautores
coram te & aliis Abbatibus Præmonstra-
ten. ordinis in Abbatem suum per vio-
lentiam irruentes, manus in eum injice-
rent violentas, & usque ad effusionem
sanguinis eum inhonestè ac turpiter per-
tractarent: qui cum postmodum non in-
venissent qui eos contra te in hac mali-
tia tueretur, ad te (sicut videbatur) cum
humilitate reversi, postulatam veniam
acceperunt. Sed quidam eorum in prio-
ri proposito perdurantes, quibusdam
rebus monasterij furto sublatis, fugam
latenter arripere præsumperunt. Quia
verò dubitas ne super receptione talium
te aliquatenus molestemus, & propter
hoc seriem facti nobis duxisti per tuos
nuncios exprimentam, quid de his &
similibus sit agendum tuæ discretioni re-
linquimus; ne per nos religionis vestræ
rigor deperiat, vel in aliquo minoretur.
Datum Romæ ut supra, IV. Idus Maij.

VNIVERSIS ABBATIBVS
& Præpositis Præmonstraten. ordinis in
Saxonia & consinio Saxonie constitutis.

In eo sumus loco & officio constitu-
ti ut viros religiosos manutenere ac
defendere teneamur, nec patiamur re-
gularia instituta per aliquorum insolentiam
enervari. Accepimus siquidem
quòd à prima plantatione religionis ves-
træ generalis institutio emanavit ut Ab-
bates & Præpositi vestri ordinis certis
temporibus conveniant Præmonstra-
tum; ut si qua forsitan vel in institutioni-
bus vestris vel personis fuerint corrigenda,
de communi Abbatum & Præpositi-
rum consilio corrigantur, & reformentur
in melius quæ visa fuerint reformanda.

Epist. 203.
Vt omnes Ab-
bates atque Præ-
positi Præmon-
stratenes juxta
regulæ consti-
tutionem certis
temporibus
Præmonstrati
veniant, nullo
privilegio ex-
cusante.